

13. december 2021
J.nr. 2021-8791

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 106 af 18. november 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. april 2018 fra Dansk Kapelmesterforening om at medlemmer ikke anerkendes at være selvstændig erhvervsdrivende, jf. SAU alm. del – bilag 182 (folketingsåret 2017-18).

Svar

Dansk Kapelmesterforening beder i deres henvendelse om, at der redegøres for, hvorfor et af foreningens medlemmer ikke anerkendes som selvstændigt erhvervsdrivende, når han i kraft af sin uddannelse ved Musikkonservatoriet og sin lange erfaring fra ansættelse på Det Kgl. Teater påtager sig enkeltstående opgaver som kapelmester for koncerthuse mv. i ind- og udland.

Det fremgår af henvendelsen, at den pågældende kapelmester af Skatteforvaltningen blev anset for at være lønmodtager, men at Landsskatteretten ændrede afgørelsen, således at kapelmesteren blev anset for at være honorarmodtager. Dette har ifølge henvendelsen som konsekvens, at der beregnes arbejdsmarkedsbidrag af bruttoindkomsten, og at der ved opgørelsen af indkomsten ikke er mulighed for at anvende standardsatser for fradrag for rejseomkostninger og kørsel.

Kapelmesterforeningen er af den opfattelse, at der er tale om en problemstilling af generel karakter, som bør løses gennem lovregulering, således at det sikres, at Kapelmesterforeningens medlemmer anerkendes som selvstændigt erhvervsdrivende.

Baggrunden for spørgsmålet er, at foreningen finder, at den pågældende kapelmester er udsat for en negativ skattemæssig særbehandling, fordi kapelmesteren trods overskud ved den indtægtsgivende aktivitet ikke anerkendes som selvstændigt erhvervsdrivende. Foreningen nævner i den forbindelse, at tilsvarende problemstilling kan gøre sig gældende for opstartsvirksomhed eller en situation, hvor den erhvervsdrivende drosler ned.

Kapelmesterforeningen finder, at skattemyndighedernes anvendelse af kategorien honorarmodtagere er meget problematisk og ønsker, at de skatteydere, der i dag kategoriseres som honorarmodtagere, enten skal kategoriseres som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Kapelmesterforeningen henviser desuden til, at man har noteret sig, at Skattelovrådet er i gang med at analysere forholdene for den såkaldte tredje gruppe på arbejdsmarkedet, og at Rådet vil komme med oplæg til lovgivning.

Kommentar

Indledningsvis bemærkes, at jeg som skatteminister ikke har mulighed for at kommentere på konkrete sager. Generelt kan jeg dog oplyse, at der på skatteområdet ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en lønmodtager, en honorarmodtager eller en selvstændigt erhvervsdrivende, tages udgangspunkt i en samlet vurdering af kontraktforholdet, og der vil således være tale om en konkret vurdering af den enkelte situation.

På samme måde som i andre sammenhænge vil der ved vurderingen blive taget udgangspunkt i lovforarbejder og praksis på området, bl.a. som beskrevet i Den Juridiske Vejledning. Herudover indeholder cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven en længere række kriterier, som kan indgå i forbindelse med den konkrete vurdering af, om der er tale om lønmodtagerforhold, eller om den pågældende er selvstændigt erhvervsdrivende.

Det fremgår af cirkulæret, at som lønmodtager anses den, der modtager vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold, mens selvstændig erhvervsvirksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud.

For personer, der modtager betaling i form af honorarer, vil det ligeledes bero på en konkret vurdering, om den pågældende konkret skattemæssigt må anses for at være lønmodtager, selvstændigt erhvervsdrivende, eller om den pågældende må anses som honorarmodtager.

I de fleste tilfælde vil der ikke være tvivl om kvalifikationen, men der kan dog være tilfælde, som kan være vanskelige at kvalificere. Det er dog min opfattelse, at de kriterier, som man skattemæssigt i en længere årrække har benyttet til at sondre mellem lønmodtagere, erhvervsdrivende og honorarmodtagere, stadig er relevante. Det er derfor min opfattelse, at disse momenter stadig må være retningsgivende i forhold til den konkrete vurdering, som må foretages ud fra en samlet afvejning. Jeg mener således ikke, at der er behov for ændring af disse kriterier eller præcisering af lovgivningen på området.

Afslutningsvis kan jeg bekræfte, at Skattelovrådet, som Dansk Kapelmesterforening nævner, er i gang med at se nærmere på den skattemæssige behandling af den såkaldte tredje gruppe. Dette arbejdet forventes afsluttet i 2022.